

DE HOOP

ABONNEMENT PRYS :

Voor de Stad 3 fr. per jaer.
 » 5 fr. per 6 maanden.
 » 1-75 fr. per trimester.
 Voor Buiten 6 fr. per jaer.
 » 5-50 per 6 maanden.
 » 2 fr. per trimester.

NIEUWS- EN AENKONDIGINGS-BLAD.

GODSDIENST. — VADERLAND. — MOEDERTAEL.

PRYS DER INSERTIEN :

20 centimen den drukregel.
 40 centimen de reklamen.
 Alle toezending van brieven, geld, enz
 moet ons vrachtyr geworden.

Wekelyks verschynende Zaturdags,
 by de kinderen Milis, Uitgevers te
 Sint-Truiden.

De personen die tot hiertoe de Hoop ontfangen hebben, en nog niet geabonneerd zyn, zullen als geabonneerd aenschouwd worden, indien zy voor den 10 February, het tegenwoordig nummer niet zullen wedergezonden hebben.

STAETKUNDIG OVERZIGT.

FRANKRYK. — Het Gouvernement schynt zyn besluit genomen te hebben van te beletten dat men bevestigge, dat het de oorlog wil. Wy gelooven dat het fransch gouvernement de waarheid voorhoudt als het zegt dat het den oorlog niet wil, maer het zou aen vooruitzichtigheid ontbreken als zy ze niet als mogelyk aenschouwde. Het is eene slechte kans van eene ongelukkige toekomst. Niemand wil den oorlog, en alleman bereidt zich tot den oorlog. Niet tegenstaende al deze bereidsels tot den oorlog geloof men dat de verschillen door de tusschenkomst der diplomatie zullen afgebroken worden.

Volgens de Constitutionnel, zal het leger, op den 4ten Junius 1859 een effectief aanbieden van 672,400 man. Hy geeft dit getal niet om de sterkte van Frankryk noeh om de geesten tot den oorlog te bereidden, hy geloof vastelyk aen de vreden.

Indien men opregt den vrede verlangde dan zou men zulk leger niet onderhouden, want om zulke troepen op te roepen, moeten er toch eenige redenen zyn die aen de grooten hoop van het volk verholen zyn.

De *Journal des Chemins de fer*, zegt ook dat de keizer Napoleon den vrede verlangt. De admiraal Hamelin is belast met het onderzoek van al de maetregelen die ons nog meer doen gelooven dat men in Frankryk oorlog verwacht gelyk wy het hierboven zegden, nopens het effectief van het fransch leger.

Dewyl den vrede of den oorlog van een besluit van keizer Napoleon afhangt wacht men met ongeduld de redevoering welke hy zal uitspreken by het openen der wetgevende sessie, welke op 7 February zal plaats hebben.

— **DUITSCHLAND.** — Het Kabinet van Weenen wendt groote poogingen aen om den oorlog in

Lombardyën volksgeliefd te maken. Doch zy zal er moeijelyk in gelukken, vermits dezen oorlog zoude gevoerd worden tegen een volk dat verdrukt is, en voor zyne onafhankelykheid en zyne vryheid wel te velde zou trekken.

De *Volksgazette* van Berlyn, zegt dat, in het enkel geval dat Frankryk in den oorlog zou tusschen komen, het zou kunnen gebeuren dat Pruisen, gezamentlyk met Engeland, zich met de zaak bemoeide.

De *Times* raedt Oostenryk aen van te doen hetgeen zy kan om den oorlog te vermyden, en dienst volgens, zich niet tegen hervormingen in de Pauselyke Staten en in het koningryk Napels te stellen.

— **ITALIE.** — Te Milanen heeft de nieuwe politie-bestuerder Strobach zyne inbedieningstreding door eene menigte aenhoudingen gekenmerkt: de achtereenvolgende vernieuwing dier voorloopige strengheden heeft de bevolking diep onsteld: men schat niet min dan 400 het getal lieden, op weinige dagen achter de grendels gezet.

De *Journal de Bruxelles* van den 30 dezer meldt het volgende :

« Een onzer korrespondenten uit Rome schryft ons : Een gerucht dat onder de Franschen te Rome heerscht met al den schyn der zekerheid, is de toekomstige vermeerdering van 15000 man aen het expeditionnaire leger. Men stelt deze vermeerdering voor, als antwoordende aen de gedurige opgroeiing van het Oostenryksch leger in Lombardyën, welke versterkingen ontvangt niet alleenlyk langs den Tyrol, maer ook langs Triest, »

Volgens een romeinschen korrespondent uit Romen van den Independenten heeft Oostenryk een nieuw garnisoen te Foligno gevestigd. Deze daedzaak is in Rome als zeer gewichtig aenzien geworden.

Dezelfde korrespondent spreekt van eenen stryd tusschen de oostenryksche soldaten en het volk te Ferrare.

Men schryft uit Turyn den 27 January :

Niet alleenlyk gelooven wy aen den oorlog maer wy verlangen hem. Voor het gouvernement, voor den nederigsten burger, is den tegenwoordigen staet van zaken onverdragelyk.

Voor het gouvernement, is de last welke den tegenwoordigen militairen staet op hem wegen doet, eenen weg naer de bankeroet.

De koning heeft verklaerd dat hy voor een jaer, of meester van Italien, of enkelyk Mynheer van Savoyen zyn zou.

Mynheer van Savoyen, dat wil zeggen dat het koningryk van Piemont uit de kaert zal geschrapt zyn.

Wy ontvangen weinige nieuws van Lombardyën, doch wy weten dat de walg voor het oostenryksch juk, voor het oostenryksch uniform, algemeen en diep ingeworteld is. Het boerenvolk maekt van de bloedwet en het nieuw geldelyk stelsel twee grieven welke het niet aen het gouvernement vergeeft en welke het doen wachten op de uer zynere verlossing.

— **ENGELAND.** — De *Correspondance de Nurenberg*, loochent het gezag dat het Londensch Kabinet de byeenkomst van een Kongres ondersteund heeft. Integendeel het zou denken gelyk het Kabinet van Weenen dat de Italiaensche zaak niet moet aen een diplomatiek-goeddenken onderworpen worden.

De politiek van het Engelsch Kabinet nopens de Italiaensche zaak, is het voorwerp eener nieuwe en sterke aanranding van den *Morning-Post*. Dit mael betigt hy lord Walmesburg niet meer van lafheid en traegheid, hy verwyft hem integendeel, eene beslotene handelwyze te volgen in den zin van eene oostenryksche verbintenis en van de bewaring der Duitsche heersching in Italie.

Volgens de *Post* zal Engeland nooit een gouvernement gedoogen dat haer in eenen weg die tegen Italie strydt zou mederukken.

Het tegenwoordig Kabinet verwaerloosd gene poogingen om allen oorlog te vermyden, het heeft daertoe reeds poogingen te Weenen, te Parys en te Turyn aangewend.

Wat men zoo al van de Hoop zegt.

Mynheer de Opsteller,

Daer ik al somtyds in de *Cafés* der stad ronddwaal om gelyk de grootste hoop het doet, wat nieuws te vernemen, en om al een woordje van politiek te spreken, en een oordje in

GUSMAN DE VERVLOEKTE.

III.

Wanneer Gusman zyne eenzaamheid verliet, wanneer hy by zyne moeder was, en dat hy haer hoorde zeggen, dat don Alfons weldra zoude terug keeren, dan rilde hy; en, ondanks zich-zelven, sidderde hy by de afgryslyke gedachte : » *Het is myne bestemming degenen te vermoorden, die my het leven gaven!* » Wanneer hy dan zich naer zyne kamer begaf, of op het grasperk ging wandelen, wanneer hy boven op den hoogen toren klom, wanneer hy het torentje intrad, hetwelk zyn vader hem had gegeven, dan klampte de duivel der wanhoop, als eene afschuwelyke nachtmerrie zich vast aen zyn hart, en maekte hem het leven onverdragelyk.

» Myn vader gaet terugkomen ! vertrekken wy : wanneer ik noch hem, noch myne moeder zal zien, wanneer ik niet meer by hen zal wezen, dan zal ik de helsche voorzeggung doen liegen. Vertrekken wy. »

En zoo als Gusman het had gezegd, deed hy : Hy vertrok. Zie, daer wandelt de jonge edelheer alleen, verre, heel verre van het vaderlyke slot ! Onderwege keerde de pelgrim nog dikwyls het hoofd, om nog den schoonen toren van den Alcazar te zien, met zyne acht torentjes; zy waren zoo hoog, dat men ze op eenen grooten afstand konde zien uitsteken, boven de toppen der wouden en der heuvelen.

» Eindelyk, verhaelt eene oude kronyk van het klooster der predikheeren, te Segovië, kwam Gusman van Almares in eene landstreek aen, alwaer men de taal van zyn land niet sprak. En daer sloegen de ryken geen acht op hem, want op de reis had hy zyne kleederen en zyn schoeisel versleten; en hem ziende voorby gaen, namen eenigen hem voor eenen zwerenden gelukzoeker... Eilaes ! ziedaer het lot van vele bannelingen : in zyn land alleen is men bekend, wordt men bemind ! »

God echter heeft soms medelyden met de bannelingen. Zie Josef, door zyne broeders aen de egyptische kooplieden verkocht : de hand des Heeren leidt hem tot in den raed des konings.

Iets dergelyk omtrent gebeurde aen Gusman, en nogtans was hy vervloekt geworden door den zoon der twee dooden. De kronyk verhaelt verder, dat zeker vorst veel genegenheid voor hem opvatte, ter oorzaak van zynen moed. Op eene jagt had Gusman twee wilde zwynen gedood en den zoon zyns beschermers gered van de woede van een hunner. Ter belooning had die vorst hem tot zynen opperjagtmeester benoemd. De goedheid van den vreemden vorst bleef daerby niet, en, opdat zyn gunsteling geene gedachte meer zoude koesteren om naer zyn geboorteland terug te keeren, deed hy hem eene jonge weduwe huwen, die zeer ryk en edel was.

Werd Gusman aen het hof van den vorst, dien hy thans met zyn zwaerd diende, nog altoos zoo geweldig gefolterd door de vervloeking, tegen hem uitgesproken ? Ik weet het niet : De geschiedenis zwygt over dit punt; doch zy zwygt niet omtrent de bestendige droefheid die zich in den Alcazar had gevestigd, sedert dat Gusman was vertrokken. Sinds hy zich daer niet meer bevond had de droefheid zich daer aengeboden, gelyk een gast, die zich by den haerd nederzet, om er lang te blyven.

En spreekwoord zegt : *een ongeluk komt zelden alleen*, en dit spreekwoord was wredeleyk waer voor don Alfons en de edele zachte Bianca In de gevechten tegen de Mooren, had de dappere Heer des Alcazars twee van zyne zonen verloren, zy waren onder het stael der ongelovigen gevallen, en terwyl hy de bergen der Alagarben overtrok, om naer zyn slot terug te keeren, had hem *de zwarte ziekte*, welke de bevolkingen *het zwaerd Gods* noemden de vier overigen ontruk. Te huis komende hoopte hy de twee laetste zynere kinderen te vinden... En nauwelyks had hy den drempel zynere prachtige wooning overschreden, of hy vond in die wooning slechts smart, tranen en rouw.

Isidorius had zich in een klooster begeven. En Gusman !

wie kan weten waarheen hy zyne stappen had gewend, en onder welken hemel hy leefde ?

Gy hebt den jongeling, vervloekt om zyne goddeloosheid ten opzichte der dooden, verschrikt door de vermaledyding tegen hem uitgesproken, den Alcazar zien verlaten; welnu ! thans zyn het Alfons en Bianca, die hun slot al weenende vaerwel zeggen; zy hebben niet kunnen besluiten in de eenzaamheid te leven, welke de dooden en het afzya van hunne zonen hun heeft berokken, en daer verlaten zy hunne schoone wooning om hunnen zoon Gusman, het kind hunner voorliefde, te gaen opzoeken.

Zy zochten langen tyd; zekeren avond eindelyk kwamen zy op een slot aen, dat zich majesteit vol in de velden verhieft, en waervan de talryke en hooge vensters schitterden van licht, gelyk oogen die des nachts waken. De twee edele pelgrims klopten aen de deur van het slot, en zonder hen doen te wachten, werd de valpoort voor hen opgeligt, en de deurbewaerder leidde hen naer de zaal der vreemde gasten, alwaer de burgvrouw hen welkom heette, en hun den wyn der welkomst bood.

Die burgvrouw was jong en schoon, en alles op het slot kondigde rykdom en luister aen.

» Gy zult hier vernachten, sprak zy tot de twee vreemdelingen, gy zult er rusten zoo lang u zulks zal behagen.

— Oh ! antwoordden de twee reizigers, indien wy hier niet vinden, wat wy heel de wereld door zoeken, dan zal de nacht die dezen zal opvolgen, ons niet by u vinden, herbergzame burgvrouwe.

— Wie zoekt gy dan zoo ? vroeg de slotvoogdes.
 — Wat ons aen geluk overblyft, het laetste van onze acht kinderen, onzen zoon Gusman van Almares.
 — Gusman ! riep de burgvrouw.
 — Wel ja ! Gusman, onzen waerden Gusman !
 — Gy zult hem niet meer zoeken.
 — Hoe zoo ?
 — Gy zyt ten zynent.
 — Zegt gy de waarheid ?

het schotellen te leggen, hoor ik verschillende en vele aardige vragen over uw dagblad, De HOOP, doen. Ik, die nooit boeken of gazetten geschreven heb, word somtyds in myn eigen gram, omdat ik zie dat er velen zijn die verduvelde sterk tegen het bestaan van een dagblad in onze stad werken. Wat rede hen daertoe aanpoort, weet ik niet. Maar de rede die my aandringt om eens te zien of ik misschien ook niet voor het publiek kan schrijven, is de heimelyke gramschap die in myn hart opwelt, by het hooren der listige hekels, die men zoo van tyd tot tyd op uw dagblad smyt.

« Wie mag de Redacteur van De HOOP zyn? — Deze — neen, — die — ik geloof het niet — ik wel — ik niet. »

Dan denk ik al by my zelve: « was uw neus een kapstok, de Redakteur of Opsteller zou het u er misschien aenhangen.

« Zal De HOOP tot stand komen? »

Deze vraag hoor ik nooit doen dan door diegene welke ik, na nadere inlichtingen, zonder abonnement gevonden heb.

Zy die deze vraag daerstellen schynen de *Onverschillige* te zyn. Wel nu, by die eener zaak onverschillig blyft, laet dezelve varen, zonder zich te bekommeren of haer goed of kwaad zal ten deel vallen.

« Dunkt u dat dit dagbladje nog al veel beteekent? »

Deze vraag wordt gewoonlyk op het tapyt gebragt door de gewigtigsten... van *lychaem*. Wat het beteekent of niet, het bestaat, en geeft zich alle dagen meer moeite, om altyd ook meer en meer beduidend te worden.

« Het is niet *interessant* of belangryk genoeg, zeggen anderen. » — Moet het misschien, om *interessant* te worden, het panser om 't lyf doen, den helm opzetten, den degen omgorden, en zoo uitgedoscht, ten strydsperke intreden? Moet het twist en tweedragt zaaien, en persoonlijkheden beginnen om gelezen te worden? Wel dit is gansch tegen het programma der HOOP, en dit ook zal zy niet zoo gauw doen. Zy wil ook daerenboven met het goeddunk niet besmet zyn van iets by te doen in de weegschaal, om het een of het ander ministerie omver te smyten, of de eene of de andere groote opinie van het land te doen zegevieren. Zy is veel ootmoediger, en wil maer, voor zooveel het zyn kan, een provinciael en lokaal weekbladje worden.

« De *FEDILLETON* laet te verlangen; wy hebben er eenen in gezien waer van wy de geschiedenis lang wisten. »

Dan was de feuilleton maer niet voor u geschreven. Gy wilt toch wel, lezers van groote fransche gazetten, dat men in een vlaemsch bladje dat zoo voor den gaenden man geschreven wordt, ook wel eens iets te lezen geeft aen het volk, aen boeremensen die geen fransch verstaen, en die de geschiedenis van het nachtspook niet kennen. Wie zou zich daerenboven durven beroemen van u altyd wat nieuws op te dienen? — Gy zoudt immers toch zeggen dat gy het al lang vergeten had.

« Dit weekblad is, myns dunkens overtollig in onze stad. »

Tienmaal misschien. — Men zou zeggen dat men in de negentiende eeuw nog overtollig vindt dat er, in eene stad van byna de twaelf duizend zielen, een klein weekblad bestaat. — *Tenez*, dat men het niet in kwaed uitlegge; dat men niet denke dat de spyt my doe spreken; maer ik geloof waerlyk dat er mannen bestaan, die het licht des dags vreezen, die, gelyk aen de mollen, altyd maer onder de aerde wroeten, en zich te vreden houden met de zon der *Antipoden*.

Overtollig, waarom dan?

Mag de Burger van St.-Truiden ook niet bekend gemaakt worden met de *decisien* of besluiten van den gemeenteraad? Mag hy niet goed weten wat er in de omstreken voorbygaet of voorgevallen is? — Wy gelooven dat wy daer door vele dwalingen zullen doen vermyden; want wy zullen hen nooit

— By de zaligheid myner ziel! verklare ik het u nogmaels, gy zyt in de woning van Gusman van Almares; ik ben zyne echtgenoot, de gade, welke hy bemint en gelukkig maakt, de vrouw die fier op hem is. »

By die woorden van de gade huns zoons, konden Bianca noch Alfons antwoorden... Maer zy weenden van blydschap... Hun hart, zoo lang met droefheid vervuld, was op het punt te breken door de ontroering, die het had getroffen.

In het uitgestrekte kasteel waren zeer schoone kamers, ryk versierd met behangsels en oostersche tapyten; doch, volgens de gewoonte van den ouden tyd, om den vader en de moeder van haren gemael meerder eer aen te doen, zegde de burgvrouw tot hen: « Het is in myne kamer, in myn bed, in dat van Gusman, dat gy zult slapen: indien ik een beter, een ryker bed had, zoude ik het u aenbieden; want, voorwaer, ik wil u eeren gelyk myn eigen vader en myne eigene moeder. »

Gelyk de gade van Gusman het had gewild, het had gezegd, werden hare twee gasten geleid naer de kamer van den heer, de kamer welke men den prinsen en koningen aenbood, wanneer zy door de streek trokken.

Het was geen nacht meer, doch ook nog geen dag, wanneer een ruiter voor de poort van het kasteel aenkwam. De krygsmann, die op den toren wacht hield, heeft den stap van het paerd gehoord: *Wie daer?*

Eene welgekende stem heeft geantwoord; de valbrug is aenstonds neêgedaald; de vleugels der eiken poort, geheel met dikke nagelkoppen bedekt, hebben op huine duimen gerold en de valpoort is opgeligt geworden voor den opperleerheer, want hy was het.

Alles was in de duisternis en rust gedompeld; en het licht, dat den hemel begon te kleuren, was nog zoo zwak, dat het nog slechts zeer onduidelijk de voorwerpen liet onderscheiden.

Het ongeduld, waermede Gusman zich naer zyne gemalinne spoedde, was zeer groot! Ras is hy den trap opgeklommen, die naer zyne kamer leidt, en daer treedt hy die binnen, daer

bekend maken met gewigtige zaken of gebeurtenissen, ten zy wy ze, na nauwkeurige opzoekingen, aen de beste bronnen zullen geput hebben, terwyl er nu somtyds vele zaken verminkt worden door dat schrikkellyk wangedrocht dat men de faem of het gerucht heet.

Er valt te St.-Truiden en in de omstreken al veel voor; wy zullen het den burger en landman bekend maken. Dus blyft ons weekblad al weder voor iemand goed, indien het niet goed gevonden wordt door hen die alles weten, en « *au courant de tout* » zyn.

Eindelyk, er bestaat een geslacht van menschen die nooit te vreden zyn over datgene waer zy niet by mede doen. Men moet hen raedplegen, geheimen zeggen, en hunne goedkeuring vragen. Geene kunst bestaat er of zy hebben dezelve lang in hunnen zak, geene wetenschap, of zy hebben ze diep doorgrond en tot op het derde vel doorgetast, geene taal of zy kunnen ze nauwkeurig schryven.

Wel, die mannen vroegen aen elkander.

Is het weekblad wel goed opgesteld? — Is het wel goed vlaemsch? — En dan grepen ze een woord by den kraeg en begonnen het letterlyk te... spellen, of onwederden tegen een komma of punt, of tegen ene drukfeil.

Goed of slecht opgesteld, zei ik nu eens hard op! « hebt gy het verstaen? — »

« Ja — »

Dan is het goed opgesteld.

Een wekelyksch bladje, gelyk De HOOP is, wordt toch niet uitgegeven om de onbewusten vlaemsch te leeren. Hebt gy al ooit gezien dat men in de scholen week- of -dagbladen tot onderwys eener taal in de handen der jongelingen gaf? —

Dan is het ook genoeg dat het bladje zich wel doet verstaen.

Indien zy die het lezen, er den ganschen zin goed van verstaen, dan heeft het zyne taek volbragt.

Doch aen deze laetste kon ik met verzekering antwoorden dat De HOOP zal goed opgesteld worden, mits een goede schryver, een echte vlaming, een vaderlandsminnend hart ons zyne medewerking beloofd heeft, indien De HOOP zich aen hare geloofs-belydenis, en aen haer programma hield.

Nu, om te eindigen, Mynheer de Opsteller, indien gy de kleine *fantaisie* die ik u oplever, wilt in uwe kolonnen opnemen, zal ik een laetste woordje byvoegen.

Die zelfde bedillers, die het monopolium hebben van kunsten en wetenschappen, van talen en schryftrant, hoorde ik zelfs de aelmoes laken, of eerder de manier waerop dezelve gedaen wordt.

Zoo zeide men, by voorbeeld, dat de arme menschen die, op gestelde dagen rond gaen om eenig geld aen de deuren te ontfangen, te lang daer moeten staen schilderen en daermede veel tyd verliezen. — Neem wel in aendacht dat ik, hoegenamend niet, hier eenen blaem wil werpen op de weldadigheid der Heeren die de gewoonte onzer voorouders gehouden hebben, van op gestelde dagen aelmoessen uit te deelen.

Een uwer lezers,

X. D.

Op het laetste deel dezès briefs hebben wy iets te antwoorden.

Wy hebben verscheidene Heeren geraedpleegd die zich uitsluitelyk met de liefdadighedswerken ophouden, en zy vinden dat deze klagt niet ongegrond is. — Doch de middel om dit verlies van tyd van wegens den armen voor te komen? —

Hun doen gelooven dat zy binnen dien wachttens-tyd zoo veel zouden kunnen verdienen als zy ontvangen, is eene onmogelyke zaak, omdat zy altyd in nood zyn, en gevolgelyk,

ligt hy de bedgordynen op... O gruwel! o toorn! o wrak!

Een man, een vreemdeling rust er nevens, eene vrouw.. Hy neemt ze voor kwaeddoeners, die, voaleer zich van dit bed meester te maken, zyne weerlooze gade hebben moeten vermoorden. In de halve duisternis heeft hy enkel dat gezien.... en zyn arm, sneller dan de bliksem, heeft reeds twee malen getroffen. Twee malen heeft zyn zwaerd het bloed doen stralen; tweemalen heeft Gusman gedood, en zyne slagtoffers hebben den tyd niet gehad hunnen doodstryd te reutelen; zy zyn eensklaps van de stilte des slaeps tot de stilte des doods overgegaan.

Na die dubbele wrak grypt eene zoodannige siddering, een zoo groote schroom Gusman aen, dat hy geen' blik op degenen durft werpen, welke zyn zwaerd heeft getroffen. Hy vlugt, vlugt als een laffe moordenaar; terwyl hy zich uit de kamer verwydert, alwaer het bloed stroomt, herhaelt hy, om zyne ziel gerust te stellen: « myne wrak was regtvaardig; ik had het regt hunnen moedwil in hun bloed te wasschen.... Ik heb slechts dat gedaen... van waer dan die schroom, die wroegingen? »

Van waer? Ah! Hy gaet het vernemen.

Nauwelyks heeft hy, in zyne ontroering, den drempel zynr woning overschreden, waer van hy zich voor altoos wilde verwyderen, als van eene plaets van bloed en moord... wanneer hy op weg, digt by het kasteel, zyne zachte en teedere gemalin, schoon en kalm als een' engel, ontmoet die uit de voegmisse komt, en de armen naer hem uitstrekt, zeggende: *Wat hebt gy lang getoefd weer te keeren, myn welbeminde Heer!*

Begoocheling dat gezeit, denkt Gusman, zy is het niet, neen... Zy hebben ze gedood, het is hare schim, haer geest!

Doch zy is tot hem genaderd, zy heeft hare armen geworpen om den hals van haren echtgenoot, stom van verbaestheid, onbewegelyk als een marmereen beeld... Eindelyk ontsnappen aen de hygende, benauwde borst van Gusman deze woorden.

« Spook, dat my in uwe armen drukt, wie zyt gy? Indien

eene onmiddelyke gift verkiezen boven eene winst die hun, uit het werk voorspruitend, slechts in de toekomst toevloeit.

Het ware te wenschen dat die weldadige heeren die zich met het lot des armen bezig houden, zich onder elkander verstonden, om op eenen dag hunne aelmoessen te geven, en den armen een juist uer aen te wyzen, waerop hy zyne gift zou komen ontvangen.

De Redactie.

De Kamer.

In hare zitting van den 26 January II. had M. den Minister der financien staende gehouden dat hy in vele punten met de tegenstrevers van het Kabinet voornamentlyk met Coomans ten opzichte der hervorming der brievenposten, overeenkwam.

Daerover legt hy zich breeder uit zeggende dat hy zyn gedacht over de hervorming der brievenposten, nog altyd bevestigt maer dat hy eenszins met M. Coomans overeenkomstig is, nopens de hervorming der douanen.

Wanneer daerover zal gehandelt worden zal hy de maetregelen ondersteunen, die hem schynen het land voordeelig te zyn.

In eene interpellatie, vraegt M. Leusemans het gedacht van het gouvernement over hetgeen men de *vryheid der politieke beambten* noemt.

In hare zitting van den 29 is er gehandelt worden over de misbruiken die er geschieden in de kiezingen der Volksvertegenwoordigers. Dit misbruik is zoo verre gekomen, zegt M. Rodenbach dat men in zekere kantons gaet tot de stem-brieven te teekenen, zoo dat de vryheid der kiezingen en der kiezers eene regte schemering is geworden. M. B. Dumortier heeft gesproken over de schandigheid der markten die zich hendaags plegen in de verkooping der stemmen.

Zeeramp in de have van Catane.

Eene correspondentie van Catane van 15 jan. meldt het volgende.

Op eenen heerlyken dag begon een der hevigste winden te waejen.

In weinige ure heerschte er een hevige tempeest en een zoo sterke rukwind dat niemand zich herinnert ooit iets dergelyks gezien te hebben. 'S anderdaags werd een engelsch schip Sapho tegen eene rots verbryzeld en zonk in enige oogenblikken ten afgronde. 'S maendags 's morgens had er tuschen twee andere schepen eene botsing plaets die de twee schepen ter zelve tyd verbryzelde op de plaets waer de Sapho ten onder geschaen was.

De matroozen van een dezer schepen zyn op eene wonder wyze gered geworden terwyl die van het andere alle omgekomen zyn. Eene halve uer later kwamen zeven schepen te gelyker tyd eene schuil in de haven van Catane opsporen, doch alle werden door den wind omgeslingerd en vergingen. Gelukkiglyk werd de gansche équipage gered.

Onbeschryfelyk was de angst en de schrik die in de stad heerschte.

Nog dry andere schepen die insgelyks eene wyk kwamen in de haven opsporen ondergingen hetzelfde lot.

Men heeft dus het verlies van elf schepen en dat van acht scheepslieden te betreuren.

STADSNIEUWS.

Wy lezen dagelyks in dagbladen van allen slach dat de krinoliën sterk gebruikt wordt om te *FRAUDEREN*, en de douanen bloempjes op hunne mauw te speeten.

Hier eens in het kantwerk dat men niet aengeeft, daer eens cigaren, hier weder eens zylde en andere kostelyk waren welke men onder eenen wezentlyken luchtbal verbergt om de oogden der ambtenaren te begoochelen.

Te Sint-Truiden gaet het noch moeiliker. Daer komen jufvrouwen, met onmeetbare krinolinen de stad binnen, en hebben er hespen onder, die hun door de boeren verkocht, en buiten de stad in de eene of andere herberg geleverd worden zyn.

gy de geest zyt van myne geliefde gade, zegt my wat laffe moordenaers met uw hebloed lyk hebben gedaen?

— Uwe gade, o geduchte heer, gelyk gy ziet is niet vermoord geworden; zy leeft om u te beminnen.

— Wie zyn dan de slagtoffers, welke myn arm daer even trof?

— Wat vraegt gy?

— Wien hoort het bloed toe, dat nog van mynen degen druip?

— Bloed?

— Ja, bloed dat ik gestort heb.

— Groote God!

— Wie gy ook zyt, hemelsche geest of sterfelyke vrouw, spreek, welken man had den drempel myner kamer durven overschryden en zich in myn bed te slapen leggen?

— Uw vader.

— En de vrouw die by hem lag?

— Uwe moeder.

— Welnu, vermaledyding! vermaledyding op u, of liever, vermaledyding! vermaledyding op myn hoofd verwezenlykt... zoo heb ik dan toch de voorspelling vervuld van den man des kerkhofs... zoo ben ik dan toch een vader- en moedermoorder!...

By den Alcazar van Segovie bevindt zich eene brug, op eene diepe gracht geworpen, tusschen het kasteel en de stad... Zekeren dag kwam aldaer een man, wees aen een' werkman een der torentjes van den grooten vierkantigen toren, en sprak tot hem: « gy moet dat afbreken, het is dat van Gusman den vervloekte, het onteert dien edelen toren.

Toen nu de metsers aen het werk waren, en de steenen begonnen te vallen, wierp zich de vreemde die een van de torentjes deed afbreken, van de leuning der brug in de zwarte diepten des afgronds.

Sinds dien dag heeft de toren van den Alcazar van Segovie maer zeven torentjes meer.

EINDE.

— In Sint-Truiden waer men zelden tweegevechten ziet plaetsgrypen, komt men andere kluchten tegen, en kan men zich somtyds verlustigen aan het schouwspel van driegevechten tusschen drie wezens van zeer verschillende aard.

Dezer dagen begaf zich eene kinderlooze vrouw, vergezeld van haren liefsten troeteling, haren hond, wel te verstaan, naer eenen winkel om zich van mostaerd te voorzien.

Toen zy den toog genaderd was, en er met hare arme op leunde, hoorde zy haren hond deelyk janken, de Heer des huizes had hem met eenen schop de deur uitgesmeten.

«Mynheer, weet gy wel dat dit myn hond is, en dat men beter een kind zou wegschoppen dan dat arm beestje dat nooit iemand kwaed doet» schreeuwde de gestoorde Diana uit.

«Ik wil hier geen vreemde honden, was het antwoord van den heer.

Van muilgevecht komt rusie, en van rusie komen slagen.

De vrouw en de verkooper vallen elkander aan; de muts der vrouw vliegt in stukken op den grond neder, de hond byt den heer stukken uit zyn broek, en de vergramde vrouw veegt hem den mostaerdpot door de tanden dat zy kraken.

Vrouw en hond zyn overwinnaers gebleven, en de heer, naer men ons verzekert, heeft het, zoo niet met eene tanden, ten minste met eene dikke blauwe oog moeten bekopen.

— Verledene week is er te Borloo een man overreden geworden. Zyn hoofd, waer het rad overgegaan is, is verbryzeld geworden.

— Zondag laetstleden hebben de leden der societeit van Sint-Cecilia tot Schurhoven, in derzelver kerk, ter gelegenheid van het veertig-uer gebed, de schoone *Mis in Ré*, door M. Lambillotte, priester, met ware kunst, onder de directie van den heer Ed. Saron, professor van het muziek in het Collegie van St.-Truiden, uitgevoerd.

Onder het lof hebben de bovengemelde leden, den *Dixit Dominus van Asioli* met veel gevoel gezongen, en woensdag avond, tot slot van het uergebed, den *Te Deum van Zimmer*.

De solos zyn gedaen geweest voor Soprano door den jongen Edouardus Bamps, welken Lichtmisdag onder het offeritorium den Totus van Diabelli gezongen heeft.

Dewyl het zingen eener *Mis* in muziek voor de inwooners van Schurhoven een geheim gebleven was, vermits deze Societeit van over eenige maanden, om eenige reden, geweigerd had van nogmaels in de bovengemelde kerk muziek te doen, was het voor de tegenwoordige persoonen eene zoete aengename verrassing, hunne oude muzykanten, welke reeds met de grootste vorderingen bekroont geweest zyn, weder te hooren en hunnen yver en goeden voortgang aen te moedigen.

Zy hopen dat de leden hunne muzikale oefeningen niet zullen staken, maer dat zy in het toekomende zullen blyven voortgaen met op het hoogzaal der bovengemelde kerk te verschynen.

BINNEMLAND.

Een stouten diefstal heeft zondag 30 January op den markt van het Kanael der Recollecten te Antwerpen, plaets gehad. Eene boerinne was naer den Berg-van-Bermhertigheid gegaen om er eenen onderpand, welken zy er over eenige dagen geplaeft had, terug te halen. Een slimmen dief is er in gelukt hare gouden juweelen te ontnemen, welke zy meende in zekerheid in hare tescche te zyn.

— Van over twee maanden zochten de gendarmen naer eenen genaemden Edouardus Hennaut, omtrent 30 jaren oud, geboren te Marchienne-au-Pont, voor diefstal tot 18 maanden gevangenis veroordeeld. Hy had zyn huis verlaten en men wist dat hy eerst vooral in de bosschen van Monceau, waerna in die van Loverval, gedwaeld had, eindelijk had men vernomen dat hy reeds eenigen tyd in de bosschen van Marcinelle verbleef. Hy naderde de pachtieren, sloop de schuren in, waer hy den nacht doorbragt. Nu en dan bedreef hy verschillen diefstallen.

De schrik nam welhaest in Marcinelle en in de naburige gehuchten toe. De gendarmery verdubbelde vervolgens hare oplettendheid. Deze laetste dagen wist men dat Hennaut verschiedene agtervolgende malen in het bosch van den Prins gezien geweest was, en twee klokke gendarmen, Leonardus Boucher en Julianus Bury wierden er naer toegezonden, in gezelschap van den veldwachter van Marcinelle. Hunne opzoekingen verwierven geenen byval gedurende de eerste dagen, men zou gezegd hebben dat Hennaut de gendarmen rook gelyk de kraeijen den poeder.

Maer zaterdag 29 January, Boucher en Bury met den veldwachter zich op loer gesteld hebbende in de hut van eenen kolenbrander, hoorden welhaest het gerucht van eenen mensch die door het schaerhout kruipt. Eensklaps springen zy uit de hut en vallen onverwachts op den nacht-wandelaar. Het was Hennaut. Door de sterke hand van Boucher gevat, vervolgens door de andere agenten van politie, kon de kwaaddoener geenen wederstand bieden, hy werd naer Charleroi geleid, waer men hem achter de grendels gestoken heeft.

— *Mager en Vet.* — Een slootmaker te Diest had zyne steenkolen ingedaen voor den ganschen winter. Het waren smidskolen, die zeker niet van de beste soort behooven te wezen. Doch in de keuken moest er den pot ook klaer op gemaekt worden, en daer komt de blaesbalk niet ter hulp. Het slootmakers-wyf knoorde eeuwig dat zy het eten niet kon klaer krygen als de smid binnenkwam en zei dat de deur zyner maeg wagewyd openstond. — Wat duvekoter! vloekte de smid, kan ik hier dan geen eten meer vinden op tyd?... Dat is de schuld van dat *mager gris*, zei het wyf. Den ganschen dag door was het een geknor en gezaeg over dat *mager gris*. De meid, een echte boerenknudel, die van achter niet wist dat ze van voren leefde, hoorde het krakeel over dit *mager gris* aen. De onnoozele djud had kompassie met de bazin, en in haer heikneuters verstand, dacht zy een middel gevonden te hebben om het magere gris te verbeteren en wat vetter te maken. Zy stond zekeren morgen vroeg op, haelde spek van den zolder en sneed het in kleine stukken in de koolbak. Dien morgend joeg de kagehel als eene hel, het was plezier om hooren. Wat is dat nu! zei de bazin, daer moet vorst in de lucht zyn dat de stoof zoo jaegt; ja, wy zullen gaen winter krygen, ik heb het dezen morgend aen den koffy gewaer geworden, hy plakte zoo.

Maer de smid kwam binnen met eenen beeren-honger, en rook het spek. Wat bakt gylie, vroeg hy, gaet ge me laten smullen? Ik riek toch zoo iets gelyk spek dat braedt. Ge zyt zeker zestig! zei 't wyf, 't is vrydag... Toen zag de Vulkanus iets in den aschbak druppen, hy hefte het sheel van de stoof, eene blauwe vlam sloeg hem tegen; en hy zag dat de kolen

borrelden van 't vet. Wat beteekent dat? riep hy... Wel ja, zei de meid, ik kan dat mager gris wel doen branden, ik heb er eenen reep of twee spek in gesneden, ze brand nu wel.

Wat! riep de smid, spek in het gris? Als een razende liep hy naer het werkhuis om den voorhamer en zou de meid zeker vermorzeld hebben, ware zy niet tydig de deur uitgevlugt.

Het gedacht der boerenmeid zou misschien zoo dom niet heeten dat het wat minder schadelijk ware.

— Men leest in de *Union* van Antwerpen, den 1 february.

Gisteren, tegen den avond, persoonen die den yzeren weg van den staet aen het eerste bareel kruissten, zagen op een rail eenen dikken steen, welken een kind van 10 of 11 jaren er op gelegd had. Het kind is aengehouden geworden, en na afhooring ondergaen te hebben is het in 't gevangenhuis gezet.

Gisteren had de politie aengehouden en in den amigo gesteken eenen amerikaenschen matroos welke zich aan wanonders had pligtig gemaekt. Dezen morgen kwamen twee zyner makkers langs den muur sluipend hem cigaren door de traliën steken. Zy zyn door de agenten gezien geworden, welke zich gehaest hebben ze met hunnen vriend te vereenigen.

— Den dader van den driedubbelen diefstal, in de Augustynen-kerk te Antwerpen, is eindelyk in handen der justitie. Hy is betrapt geworden op het oogenblik dat hy met de twee gestolene kettingen en de kroon van het Marias-beeld, by eenen goudsmid binnenkwam om ze te verkoopen. De naam van den dief is Everaerts, lid van het broederschap van Onze-Lieve-Vrouwe Onbevleete Ontvangenis, in de Augustynen-kerk. Ook vader Everaerts is in bewaring gesteld, onder verdenking van medeplichtigheid. Naer het schynt, beweert de dief dat hy de gestolene voorwerpen door een mirakel in bezit heeft gekregen. Onze-Lieve-Vrouwe zoude ze hem namelyk hebben gegeven met last ze te verkoopen en de opbrengst aen den armen uit te deelen. Het blyft te zien in hoeverre de Antwerpse politie aen dat nieuw mirakel geloof zal geven.

— Men leest in een vlaemsch dagblad: «Mechelen schynt het vaderland der vergissingen te wezen. Sedert de beroemde maenblusschery heeft men er nog niet opgehouden zich te vergissen en den schyn voor de wezentlykheid aen te nemen. Laetstleden dynsdag (8 dagen) kwam er weer een (gekke) Mechelaer op het politie-bureel aengeloopt, met de tong uit den mond van vermoedheid, zeggende:

Mynheer! ne mensch in de Leuvense vaert, een doode mensch! zyn hand steekt boven het water nit!

De politie deed het doodswagentje halen en ging naer de aengeduide plaets. Men vatte de hand om het lyk op te halen, maer, o wee! de hand met een stuk van den arm, kwam alleen boven. — Ik trek zynen arm uit! riep de man verschrikt, en liet het stuk vallen. Toen men een weinig van den schrik bekwaem, bleek het dat de menschenarm niet anders was dan een... koolstok.

— Een der voornaemsten zoo niet de grootste vleeschhouwer, in het middenpunt van Brussel gevestigd, komt den prys van zyn vleesch van 10 centiem af te slaen. Wy moeten hopen dat dit voorbeeld in het algemeen zal gevolgd worden.

— Over eenigen tyd kwam er eene vrouw byna schielyk te sterven, in de straet van het bootje tot Antwerpen. Het publiek gerucht beschuldigde haer van vuige gierigheid, en men ging tot te beweren dat zy in haren kelder eene groote somme geld begraven had. Dezen schat is tot hertoe nog niet gevonden geworden, maer zie hier welke andere ontdekking men gedaen geeft: De echtgenoot van de vrouw B... zich willende van eenige kleedingen zyner vrouw ontdoen, had onder andere een half versleten kleed aen eene zyner dochters gegeven. Deze, willende het een weinig herstellen, vond 900 francs in bankbiljetten, in de voeding genaeid. Men deed onderzoekingen om de andere kleedingstukken terug te vinden, waervan er eenige verkocht geweest zyn, in dewelke men nog bankbiljetten hoopt te vinden.

— Een groot ongeluk is op den yzerenweg van het land van Waes gebeurd. De genoemde Vander Steen van Zwyn-drecht, keerde huiswaerts met het konvoi van half-dry, en had het ongeluk van uit den waggon te vallen. Wanneer men hem opregte was hy dood. Zyn kadaver is naer Zwyn-drecht overgebragt geworden.

— In den nacht van zondag tot maandag, 51 januari, is er een diefstal van 500 francs te Sommière, ten nadele van M. Henuset gepleegd geworden. Deze, de ontrooving gewaer geworden hebbende, ging de gendarmery van Dinant verwittigen. De gendarmen zyn onmiddelyk naer Sommière gegaen, en na nauwkeurige onderzoekingen, hebben zy den dief aengehouden.

— Een kind van 10 jaren, Trinette Marcel's genaemd, is over eenige dagen te Ninove overleden. Kwaadaerdige geruchten schreven deze dood toe aen de slechte behandelingen onder dewelke het kind in de kantwerkschool, waer zy hare leerjaren deed, zou bezweken hebben. De regterlyke overheid heeft den 28 der verledene maend tot het onderzoek van het lighaem doen overgaen. De mannen der kunst hebben bevonden dat het kind van eene typhusachtige koorts gestorven is. Geen spoor van slechte behandeling is gevonden geweest.

— Men houdt voor zeker dat men op het punt is de dieven te ontdekken, die gedurende langen tyd Silenrioux, Erpion, Castillon en de naburige streken verwoesteden. Twee aenhoudingen zyn gedaen. Laet ons hopen dat men de hand zal kunnen leggen op geheel de bende, die de gewoonlyke rust dezzer streken stoorde.

FRANKRYK.

Men leest in de *Journal de Marenes*: Een nog al aardige voorval heeft te Saujon plaets gehad. In 1844, M. G. deurwaerder te Saujon, wierd door eenen negociant belast een wisselbrief van 1000 fr, te Saintes te voldoen.

M. G. in wiens handen dit geld gesteld wierd, zette het in zyne valies en begaf zich naer Saintes. Te Butte-des-Lynaux aengekomen, werd hy door een onweder verrast, hy moest tegen wind en regen stryden, en in deze moeilijken doortogt verloor hy de valies welke onder zynen mantel stak.

Zyne ontsteltenis was groot toen hy dit verlies bemerkte, hy wende alle poogingen aen om ze terug te vinden, maer al wat hy deed was nutteloos.

Daer over streck het publiek vonnissen van alle sorten. Eindelyk ging de achterklap zoo verre dat men zegde dat M. G. zyn toevertrouwd geld op het spel verloren had. Te Saujon terug, ylde hy naer zyn gebuer, M. D. welke hem met zulke gewichtige boodschap belast had, hy vertelde zyn geval en de spyt welke hy er van gevoelde. Deze laetste met regt in zyn voordeel geschonden, stemde toe na vele smeezingen deze zaak tusschen hem en zynen gebuerman te eindi-

gen, op voorwaerde dat hy de helft van het verlies mededeelde.

Tot dan was er niet meer van gesproken geweest, en de tyd, had er de geheugenis van op de vleugelen zyner snelheid weggerukt, wanneer over eenige dagen M. M. D... en G.... van M. den Pastoor van Saujon in zyne pastory, om eene gewichtige bekendmaking verzocht werden.

Zy gingen er naer toe en M. de Pastoor overhandigde hun 1000 fr. welke zy altyd voor verloren hielden, zonder dat hy hun de persoon kon kenbaer maken die deze restitutie kwam te doen, de biecht geheimen hebbende welke men niet mag veropenbaren.

M. G.... gelukkig zyne faem hersteld te zien, heeft zyne dankbaerheid getoont met 100 fr. aen den burgemeester te overhandigen, welke gebruikt geweest is om brood en hout te koopen voor de noodlottigste armen.

Dit prysbaer gebragt heeft veele bewonderaers gevonden.

— Een wonderbare trek van kinderlyke zelfopoffering heeft een arme vrouw van acht-en-zestig jaren, genaemd Maria Espelet, die op het punt was haer leven te laten, in den brand van haer huis te Cheraute (arrondissement van Mauléon), aen de dood ontrukkt.

Zy was te bedde reeds door her vuer aengerand, welke reeds hare handen en haer aengezicht verbrand had, wanneer hare dochter haer te hulp snelde met prykel van haer eigen leven. Het gelukte deze dochter hare moeder met vele moeite te redden, want zy had reeds hare handen verbrand. Eene jonge meid uit de gebuerte genaemd Catharina Framitz, heeft haer in dit werk van kinderlyke zelfopoffering goeden onderstand gedaen.

— Men schryft uit Beaucaire, den 24 Januari, aen den *Courrier du Gard*.

Wy vragen ons of wy in het kerk van het Zwarte-Woud of wel in eene stad van het departement van den Gard woenen. Van over eenigen tyd, hooren wy alle morgens by het opstaen, het verhaal van eene nachtelijke aenhouding. Over tien dagen, werd een jongeling, terwyl hy van den Café du Bazar terug kwam door twee of dry mannen aengehoudeu, welke hem, het pistool in de vuist, de beurs of het leven vragende, 15 fr. die hy op zich had ontnamen. 'S anderen daegs is M. B..., gryzaerd van zeventig jaren, gedwongen de vlugt te nemen, op zulk een min verkerend gebod.

Gisteren eindelyk om half twelf 's nachts keerde de heer C... die den Tivoli op het einde van den Pré bewoont huiswaerts, wanneer, in het midden der wandeling, een persoon, achter eenen boom verschuld, hem toeschiet, krygt hem met zynen halsdoek, die zich gelukkiglyk ontknoopte en in de handen van den kwaaddoener bleef.

Opdanzelfden oogenblik werpt zich een ander man op den heer C... en geeft hem eenen dolksteek welke zyn hemd op de heele breedte van de borst verscheurt. Doch door moed en sterkte, ontdeed Mynheer C... zich der twee moordenaers die de vlugt namen, dragende zekerlyk om hun gezicht te tekenen der vuistslagen welke zy ontvangen hebben.

Alles doet veronderstellen dat de aanval tegen den heer C... gerigt was tegen den koopman van hout die den zelfden naam draegt, en welke een zeer geachten eigenaer onzer stad is. De woorden: *het is hy!* met stille stem gezegd, zyn eventwel zeer goed gehoord geweest door den heer C... op het oogenblik dat hy aengevallen geweest is.

OOSTENRYK.

De *Gazette* van Oostenryk houdt een merkwaardig artikel in over de geruchten van Oorlog welke thans in omloop zyn. Wy trekken er de treffendste deelen uit.

«Toen de keizer van Frankryk, in eene plegtige gelegenheid, verklaerde dat het keizerryk de voorbode des vrede «zou zyn, waren wy van het getal dergenen die geloof aen «deze woorden hechteten. Het eerste Keizerryk had oorlog «beteekend, deszelfs begin was oorlog, en derzelfs ondergang «was er het gevolg van. Het groote genie aen wie men, «onder de betrekking van schranderheid, voor geluk en van «magt, niemand in de nieuwe tyden mag vergelyken, bezat «dat zuivere vooruitzicht, die gezonde rede niet, welke by «duizende andere menschen, die veel minder dan hy waren, «gevonden werden. Het waren deze laetste die hem van alle «kanten toeriepen dat zyn ontwerp niet te verwezentlyken «was.»

«Diepzinige nadenkers, tydgenooten van den grooten «keizer waren in staet zynen val te berekenen, en zynen «ondergang te voorspellen. De geschiedschryvers uit zyn «eigen volk hebben de diepzinigheid zyns oogslags in groote «zaken verheven, en zyne blindheid doen uitschynen in het «belangrykste voorwerk waer van zyn eigen bestaan en dat «zyner dynastie ahang.»

«Nooit iemand heeft trachten te bewyzen dat de plannen, «die den ondergang van Napoleon veroorzaekt hebben, te «verwezentlyken waren.»

«Wanneer de neef des grooten mans, na eene reeks van «gebeurtenissen die wonderzaken schynen, den troon van «Bonapart in Frankryk herstelde, kondigde hy den wereld «plegtig aen, dat de vrede de politiek zyns nageslachts zou «zyn. En dit ook was zoo natuerlyk, en redelyk dat geen «twyfel veroorloofd scheen. Wy gelooven aen de verklaring «van dien monark, gelyk wy geloof geven aen iemand die «ons zegt, dat hy zich zelven niet wil te niet doen, dat hy «het vuer niet wil in zyn huis steken, en dat hy niet van zyn «is de toekomst zyns huisgezins in de weegschael te leggen.»

«De politiek des ooms doen herleven, hadde misschien voor «einde gehad van binnen zes maanden, binnen vyftien dagen «misschien, gansch Europa tegen hem onder de wapenen te «roepen. Thans zou men, op het eerste gedacht van eene «universele monarchie, beginnen warme men ten dien «tyde geeindigd heeft: de keizerlyke loopbaen voor eeuwig «aen de familie Bonaparte sluiten.»

«Zoo wy de oorloggeruchten lastig aennemen, beschou- «wen wy den oorlog niet met den blik van afschrik voor «bloedstorting; maer wy gelooven dat men ten minste het «persoonelyk belangen moet raadplegen, en dat men dat wat «men in de weegschael legt, zelfs in de gunstigste omstan- «digheden, moet vergelyken met datgene wat men maer te «hopen heeft. Dus schynt het ons dat een weldenkende geest «aenstonds met ons moet bekennen dat de dynastie van «Napoleon haer bestaan verbeert, indien zy, in dit oogen- «blik, het teeken van enen Europeischen oorlog geeft.»

«De denkwyze der staetsmannen van alle landen, zelfs «van die van Frankryk is, dat men den vrede behoude, ten zy de «verblindheid die den grooten Napoleon getroffen had, in «zyn nageslacht overgebleven, en een erfziekte zyns huisge- «zins geworden zy.»

ENGELAND.

Hoe meer er geruchten van oorlog verspreid worden, hoe grootere vernielings-machienen waent men in Engeland uit te vinden.

Men spreekt thans van een vernieling-stuig dat den vorm zou hebben van een monster-achtigen walvisch, welke op eene zekere plaats in zee gesmeten, op eene andere bepaalde plaats zou ten voorschyn komen, en eene soort van Grieksch vuur uitspuwen dat in eenige oogenblikken de sterkste vloeten zou in brand stellen, en de zelve in den afgrond doen nederzinken.

Men herinnert zich nog de schrikkelijke oorlogs tuigen waervan dagelyks gesproken werd, toen de oorlog tegen Rusland op handen was; en van al dit afgrysselyk gedruisch hebben wy niets wonders gehoord. Kronstadt is staen gebleven, en de vereenigde vloeten van Frankryk en Engeland hebben Sebastopol van den kant der zee moeten gerust laten.

De helse machienen die in de Oostzee door de Russen gelegd waren, hebben geen een engelsch schip in de lucht doen springen.

AMERIKA.

Tydingen uit Mexico bevatten dat dit ryk in eenen zeer skelligen toestand is. De militaire omwenteling die er heerscht, heeft generaal Miramon, nauwelyks 26 jaren oud, tot voorzitter van het gemeenebest gekozen.

De *Enquirer*, dagblad verschynende te Belle-Plaine (Minnesota) bevat het volgende droevig verhaal.

Een duitsche genaemd Reinbaerd, van moord beschuldigd, was van over eenige tyd in de gevangenis van Lexington (Vereenigde-Staten) gesloten. Zyn proces ging voort, maer zy men vreesde dat het en gevangenen gelukte uit te komen en de vlugt te nemen, het zy men over de onpartyschap van het oordeel dat hem wachte twyfelde, een zeker getal burgers des graefschappen van het Westen, besloten de wet van Lynch op den gevangenen toe te passen.

Den 3 januarius, veertig hunner, met pistolen, sabels en geweeren geladen omringden het gevangenhuis, en begonnen er letterlyk den aanval van. De belegering duerde twee opvolgende ure. Intusschentyd gelukte het Reinbaerdt welke aen het schrikkelyk gevaer welke hy liep, twyfelde zyne ketenen te breken; de angst bekwam hem eenen bovennatuurlyken moed; hy knouwde zyne twee vuisten met zyne tanden, zoodat er de handboeyen afvielen. Alsdan, de gegoten kagchel, welke zyne cel verwarmde, verbryzelende wierp hy er de stukken van tegen de eerste aenvallers die zich toonden.

Welhaest bleef er hem maer een voet meer over; zich er alsdan van bedienende gelyk van eenen knots, bood hy nog eenigen tyd wederstand, en het was maer als zyne krachten hem verlieten, dat men hem kon overmeesteren. Half dood op de straat gesleept werd de noodlottige koord rond den hals van deze ongelukkigen geworpen. Zyne beulen riepen hem tweemaal tot het leven terug, om hem de belydenis zyners misdade te ontrekken; maer alle poogingen waren ydel: Reinbaerdt stierf zyne onnoozelheid staende houdend.

MARKTPRYZEN DER GRANEN.

Lulk, 31 January.

Tarwe	103 kil.	25-25	af	0-30
Koren	94	16-00	af	0-25
Haver	150	51-50	af	0-30
Garst	94	19-00	af	0-30

Leuven, 31 January.

Tarwe	400 kil.	25-40	af	0-18
Koren	"	15-84	af	0-48
Haver	"	21-24	op	0-00
Garst	"	19-96	op	0-00

Hasselt, 1 February.

Tarwe	24 kil.	4-40	op	0-00
Koren	49	5-20	af	0-00
Haver	15	3-20	op	0-00
Gerst	19	0-00	op	0-00

St-Truiden, 29 January. St-Truiden, 1 February.

Tarwe	100 kil.	21-84	Tarwe	100 kil.	21-84
Koren	"	17-02	Koren	"	16-75
Haver	"	20-00	Haver	"	20-00
Garst	"	20-21	Garst	"	20-21

BURGERLYKEN STAND DER STAD SINT-TRUIDEN.

Aengiften van den 28 tot 4 Februarius 1859.

GEDOORTENS.

Mannelyk 5. — Vrouwelyk 2.

HUWELYKEN.

Lismond, Joannes Josephus, zonder beroep met Strauven, Anna Margerita.

OVERLYDENS.

Claes, Aldegondis, kantewerkster, oud 64 jaren, jongedochter.

Driesmans, Maria, zonder beroep, oud 85 jaren, jongedochter.

Petitjean, Petrus Joannes, oud 46 jaren, jongman.

Jacobs, Joanna Maria, oud 66 jaren, echtgenoot van Willem Dehairs.

4 kinderen onder de 7 jaren.

A. DEBRUYN-HAAN,

RIDDERSTRAET N° 850 TE ST.-TRUIDEN,

heeft de eer het publiek kenbaer te maken dat hy zich komt te stellen als Meester VERWER en BATIMENT-SCHILDER, en dat by hem te bekomen zyn alle soorten van Verwen, Tapisseer-Papier en Glas, verders heeft hy de eer zich in ieders gunst aen te bevelen.

Alles aen Civiele Pryzen.

Berigt.

F. LENAERTS,
SLOT-, STOOFF- EN POMPMAKER,
N° 27, Groote Merkt te Sint-Truiden.

heeft de eer het publiek kenbaer te maken dat hy zich gelast met het maken en stellen, van koperen, looden en gegoten yzeren Pompen (aspirantes et foulantes) voor stookeryen, brouweryen en andere gebruiken. — *Hy blyft verantwoordelyk voor zyn werk.*

Hy beveelt byzonderlyk aen de Pompen in gegoten yzer, omdat zy zeer goed koop zyn en omdat zy zeer veel bydragen tot den goeden en zuiveren maek van het water.

Verders recomandeert hy zich voor alle andere zaken die zyn bedryf aengaen, aen de geringste pryzen.

Zeg het voorts.

TE BEKOMEN BY

Joseph Sneyers,

Meester Verwer en Batiment-Schilder,

In de Steenstraet N° 485, te Sint-Truiden.

INSECTICIDE VICAT,

Gebreveteerd in Frankryk, Belgie, Engeland, Spanje, enz.

Beste middel tot vernieling van Wandluizen en alle andere vuile gediertens.

TER OORZAKE VAN VERTREK.

Verkoop

van een schoon

PACHTHOF-MOBILIAIR.

DONDERDAG 17 February 1859, om 10 uren smorgens zeer precies zal sieur *Gaspard Schuffeleers*, afgaende pachter der winning ahangende van het kasteel van Weyer, aldaer, ten meestbiedend en op credit voor de Notarissen DELGEUR en VANHAM verkoopen:

3 Extra goede labour-peerden, bestaende in eene merrie van 10 jaren, een van 8 en een ruinvleulen van 2 jaren.

6 Hoorne-beesten, waeronder 3 volgaende, dry veersen en eenen stier.

5 Varkens, waeronder 3 volle en 2 loopers.

100 Schapen, bestaende in oyen met hunne lammeren, hamels en jaerlingen.

En twee goede schepers-honden.

VERKOOPING

VAN

Meubels en Beesten

TE RUMMEN.

Op Woensdag 16 February 1859, om negen uren s'morgens, zal de Griffier BECKERS, in verblyf te Zout-Leeuw, wegens *Maria Lievesoons*, weduwe van wylen *Henri Vanhoren* winkelierster en herbergierster te Rummen, uitscheidende, publiek op credit in hare wooning staende by de kerk verkoopen, te weten;

1° Eene schoone muntige Koeibeest van de beste soort.

2° Allerhande huismeubelen, zoo als schap-praeijen, garderobe, alle in essehe hout, tafels, stoelen, herbergs en winkel gerief, kopere balansen, wagen en gewigten, twee wyn vaten, een vol met appel azyn, een rolvat, boterkuip, kruitwagen, een groote balans met hare schaalen, waskuip, kopere marmitten, ketels, tin, porselein, yzerwerk, kruik, spingerief, emmers, stoven, en zoo voorts, te veel om te melden.

3° 2 à 500 Eiken gebonden hetzels hout, en een groote kwantiteit eiken wishout.

4° 2000 Sebooven koren en tarwe strooi, roode beet en het mest in den mesthof.

De posten onder de twee francs comptant te voldoen.

By uitscheiding van den Landbouw.

VERKOOPING

van schoone

PEERDEN, HOORN-BEESTEN,

VERKENS, AKKERBOUWERS-GERIEF EN HUISMEUBELS

TE RUMMEN.

De Notaris COENEN te Geet-betz, kanton van Zout-Leeuw, verblyvende, zal van wegen Pachter *J. P. Speetjens*, te Kleinenbergen onder Rummen en ten zynen woonhuis aldaer, openbaerlyk aen de meestbiedende op Dinsdag 8 Meert 1859, en volgende dagen indien noodig, telkens om 9 uren s'morgens, aanbieden te verkoopen op credit mits goede en bekende borg:

1° 4 Schoone werk-peerden, waeronder 2 volgaende merrien van 5 jaren, item 2 veulens van een jaer.

2° 22 Hoorn-beesten, waeronder 12 volgaende melk-koeijen, eene stier, eenen os van 5 jaren, 5 volle veersen en 5 kalveren.

3° 20 Verkens, bestaende in 8 volle zeugen, een bier van Engelsch ras en 11 loopers.

4° 90 Hennen, hanen en kalkoenen.

5° 2 Wagens, waervan 1 van 11 centimeters en 1 andere, 2 karren waervan 1 van 11 centimeters en een ander, een waterwagen, een rytuig, 4 ploegen, 4 eggen en wellen en een snybank.

6° Wammolen, schouffel, graenzeel, graenvat, waeg met 110 kilos gewigt, ryzadel, toom en en peerds- en ry-getuig, 6 koppel stringen, hamen, wagenketingen, tonnen, emmers, vaten, putketeing en emmer.

7° Eenen grooten fourneis ketel met toebehoortens, 10 houten verkens-trogen, 5 pikken en 2 seissens, een rolvat, teilen en kroegen.

8° Huismeubels, zoo als stoelen, tafels, schap-praeijen, beddekoetsen, koper, tin, yzerwerk, een lavementbuis, eenen tweeloop en nog meer andere voorwerpen te lang om te melden.

9° Een party plant en andere aerdappelen en beetzaed.

ORDE DER VERKOOPING.

Den eersten dag zal men verkoopen de Beesten Akkerbouwers-gerief en Peerdsgetuig, en de volgende dag de Meubelen en andere overgeblevene voorwerpen.

Alles achtervolgens conditien alsdan voor te houden.

VENTE PUBLIQUE

d'un grand nombre de beaux

OBJETS D'ART SCULPTÉS

en marbre de Florence et en Agathe,

PAR LES MEILLEURS ARTISTES DE L'ITALIE,

Consistant en: un grand nombre de vases et coupes forme étrusque, médicis antiques et modernes, de toutes dimensions, porphyre serpentine, animaux, encriers, vides-poches, presse-papiers flambeaux et autres objets de fantaisie et d'ameublement, le tout *magnifiquement sculpté*, sortant de la maison Beccucci, en liquidation, Passage St.-Hubert, Galerie de la Reine à Bruxelles.

Cette vente aura lieu, par le ministère du Notaire COEMANS, le lundi 14 Février 1859, à 2 heures de relevée chez le sieur *Parmentier*, Café de la Fontaine, grand' place à Saint-Trond.

Les objets seront exposés en la dite salle, Dimanche 13 Février 1859, veille de la vente, de 10 à 4 heures.

KOMT TE VERSCHYNNEN.

BY DE KINDEREN MILIS,

BOEKDRUKKERS en UITGEVERS,

GÉOMÉTRIE

THÉORIQUE ET PRATIQUE

PAR

L'ABBÉ J. STORDEUR,

Profesoor à l'École Normale de St.-Trond.

Prix fr. 1,50.

Sint-Truiden. Boekdrukkery van de kinderen Milis.